

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, (hierna: de rechtbank) van 19 januari 2010 in zaak nr. 09/12754 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 februari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.B.M. Hent, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

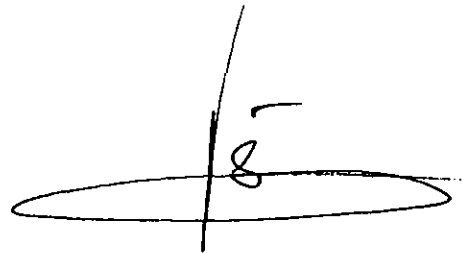
w.g. Hent
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

345.
Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

registr: Awb 09/12754 BEPTDN/DU

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake:

geboren op
eiseres,
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0812.18.1018,
gemachtigde mr. W. Koetsier-van der Kamp, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 17 december 2008 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 7 april 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Malta verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 9 april 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 30 april 2009. De gronden zijn aangevuld bij brieven van 3 december 2009 en 9 december 2009.

Het beroep ter zitting van 7 januari 2010 behandeld. Verzoekster is in persoon verschenen tezamen met haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van

Zaaknummer: Awb 09 / 12754 BEPTDN/DU

2

toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van de Europese Unie van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Vo 343/2003).

Malta heeft bij brief van 19 februari 2009 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 3 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

Eiseres heeft met name aangevoerd dat verweerder de aanvraag ten onrechte niet aan zich heeft getrokken omdat zij op Malta te maken krijgt met discriminatie. Eiseres is ook van mening dat zij zich op Malta niet kan handhaven omdat zij ziek is. Zij kan daarom niet in haar eigen levensonderhoud voorzien en geeft daarbij aan dat zij op Malta geen recht meer heeft op opvang of op medische voorzieningen. Bovendien, zo geeft eiseres aan, zal Malta niet toelaten dat gezinshereniging met haar gezin plaatsvindt, terwijl dat in Nederland wel mogelijk is. Bij dit alles is eiseres van mening dat verweerder haar asielaanvraag zou moeten behandelen vanwege hetgeen haar in Nederland is overkomen. Eiseres noemt in dit verband dat zij zwanger is geweest en dat haar in die tijd enige tijd de maatregel van vreemdelingenbewaring is opgelegd. Voorts heeft eiseres verklaard dat de zwangerschap na negen maanden is getindigd met een doodgeboren kindje en dat haar kindje in Nederland is begraven. Eiseres is van mening dat het geheel van omstandigheden verweerder aanleiding zou moeten geven haar aanvraag te behandelen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder, met name vanwege het aanvaarden van het terugnameverzoek door Malta, terecht heeft geconcludeerd dat Malta in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Met betrekking tot de mogelijkheid voor verweerder om ondanks het voorgaande, op grond van ondergenoemd artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003, een asielverzoek toch te behandelen, is het volgende van belang.

Verweerder maakt, zo blijkt uit paragraaf C3/2.3.6.2 van de Vo 2000, van voormelde mogelijkheid (onder meer) gebruik indien er concrete aanwijzingen bestaan dat het land waaraan de betrokkene wordt overgedragen zijn verdragsverplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het EVRM niet nakomt. Daarbij ligt het op de weg van de vreemdeling om het bestaan van dergelijke aanwijzingen met concrete feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres daarin niet is geslaagd. De enkele stelling dat eiseres vrees voor discriminatie en zich niet zal kunnen handhaven op Malta, acht de rechtbank onvoldoende. Naar het oordeel van de rechtbank is ook overigens niet gebleken dat verweerder ten onrechte is uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. In dit verband is van belang dat uit de brief van 19 februari 2009, waarmee Malta de claim heeft geaccepteerd, blijkt dat eiseres op Malta een asielprocedure heeft doorlopen. Bovendien, voor zover eiseres heeft gesteld dat zij op Malta geen recht heeft op opvang en op medische voorzieningen, is de rechtbank van oordeel dat eiseres daarover op Malta moet klagen. Door eiseres is niet aannemelijk gemaakt dat dit niet mogelijk is.

Zaaknummer: Awb 09 / 12754 BEPTDN/DU

3

Voor zover eiseres medische problemen heeft genoemd en ter zitting heeft verduidelijkt waar die problemen uit bestaan, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat dit niet leidt tot een ander oordeel. Van (verdere) medische behandeling, welke behandeling noodzakelijkerwijs in Nederland moet plaatsvinden, is niet gebleken. Bovendien is niet aannemelijk gemaakt dat eiseres op Malta niet in aanmerking zal komen voor medische behandeling indien daarvoor de noodzaak ontstaat.

Voor zover het gaat om de door eiseres gestelde detentie, de tragische afloop van haar zwangerschap en het feit dat de doodgeboren baby in Nederland is begraven, is de rechtbank van oordeel dat dit niet leidt tot een ander oordeel, reeds omdat het gaat om omstandigheden die dateren van na het bestreden besluit. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat, indien dat niet het geval zou zijn geweest, de gestelde omstandigheden niet zouden hebben geleid tot een ander oordeel. Immers, de omstandigheden kunnen, indien zij deel uitmaken van een complex van factoren, door verweerder bij het beoordelen van een aanvraag worden betrokken. Echter in het onderhavige geval staat niet de aanvraag te beoordelen, maar de vraag welke lidstaat bevoegd is.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende grond aanwezig kunnen achten om het asielverzoek aan zich te trekken op grond van artikel 3, tweede lid, van de Verordening.

Het beroep wordt derhalve ongegrond verklaard. Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.C.R. Schut, rechter, en door deze en G.J. Doelerman, griffier, ondertekend.

De griffier

De rechter

Uitgesproken in het openbaar op 19 JAN 2010

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepchrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

19 JAN 2010

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr W. Koetsier-van der Kamp

Advocaat en Procureur

Schoolstraat 2
9541 CK Vlagtwedde

Tei.: 0599-652004
Fax : 0599-652636

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

PER FAX nummer: 070-3651380

datum : 15 februari 2010
mijn ref: /Staat
uw ref :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 FEB 2010	
ZAAKNR.	201001676
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Edelachtbare heer/vrouw,

Bijgaand zend ik u een appèlschrift in bovengenoemde zaak. Tevens treft u aan een kopie van de uitspraak van de rechtbank Almelo (Awb 09/12754) d.d. 19 januari 2010.

Hoogachtend,

W. Koetsier-van der Kamp

Mr W. Koetsier-van der Kamp
Advocaat en procureur

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 FEB 2010	
ZAKEN:	
AAR:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
's-Gravenhage

Reg.nr. Rb : Awb 09/12754
Justitiernr.: 0812-18-1018

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

_____, geboren op _____, van Somalische nationaliteit, thans verblijvende in AZC Zweeloo, Witte Zandpad 1 7854 TW Aalden, te dezer zake domicilie kiezende te Amsterdam aan de Struisgrasstraat 1, correspondentieadres Postbus 15721, 1001 NE Amsterdam, ten kantore van de advocaat Mr W. Koetsier-van der Kamp, die door haar bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift in te dienen en die te dezer zake voor haar zal optreden met het recht van substitutie.

Appellante heeft op 9 april 2009 beroep ingesteld tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 7 april 2009, waarbij haar aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd afgewezen.

De Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, heeft bij uitspraak van 19 januari 2010 het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

Grieven:

Mr W. Koetsier-van der Kamp
Advocaat en procureur

2

Appellante is van mening dat de Rechtbank in deze uitspraak ten onrechte het volgende heeft overwogen in de overweging op pag. 3, tweede alinea van de bestreden uitspraak: *Immers, de omstandigheden kunnen, indien zij deel uitmaken van een complex van factoren, door verweerder bij het beoordelen van een aanvraag worden betrokken. Echter in het onderhavige geval staat niet de aanvraag ter beoordeling, maar de vraag welke lidstaat bevoegd is.*

Niet valt in te zien waarom verweerder ook in deze Dublin-zaak niet van de discretionaire bevoegdheid gebruik had kunnen maken. Appellante heeft, zoals in eerste instantie aan de orde is geweest, hepapitits B en last van hartklachten. Zij heeft, toen zij 6 ½ maand zwanger was circa 9 dagen in vreemdelingenbewaring vastgezet, waarna zij naar een ander asielzoekerscentrum is overgeplaatst. Appellante heeft gedurende een langere periode niet onder controle van haar behandeld artsen gestaan. Zij heeft heel veel stress gehad. Appellante heeft uiteindelijk een doodgeboren kindje gekregen. Appellante is van mening dat dit complex van factoren ertoe zal moeten leiden dat verweerder gehouden is de asielaanvraag van appellante aan zich te trekken.

WESHALVE appellante uw Afdeling verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen alsmede de Staat der Nederlanden te veroordelen tot betaling van de proceskosten in beide instanties.

Amsterdam, 15 februari 2010

Gemachtigde